

נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות

מסורת הש"ס

[illegible]

ורה אור השלם

1. וְהָאֵן הָזֶה אֲשֶׁר שְׁמִי מִצֵּבָה יְדִיעָה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תֵּתֶן לִי אֲעֲשֶׂה אֲשֶׁרֶנּוּ לָךְ;
2. אֲבִישָׁה כֹחַ כֹּחַ אֲשֶׁר שְׁמִי מִשְׁפָּט אֲעֲשֶׂה צְדָקָה בְּכָל עַתָּה;
3. תְּהִלִּים קוֹנֵן הֵן וְעֶשֶׂר בְּכִיתוֹ וְצִדְקוֹ עֲמִיד לְעַד;
4. תְּהִלִּים קוֹנֵן וְרָאָה בָּנִים לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל;

גליון הש"ס

במס' בארשא התקינו
המבטוב. בירושלמי פ"א
דפאה קר היתה הלכה כדס
שכתובה וחזרו ועמדו
השנים והסכימו ע"ד
ההלכות: שם ובי אשיר
העשרות צדקה בבל עת.
ע"י מדרש רנה אסתר סי'
קמך דף ז"ר ע"ד:

מוסף רש"י

[illegible]

זוקה ומפני שטרחתי עליו ליכנס לו לפנים
דינא הוא. אין כאן גמילות טובה להחזיק
אמת: המבזבז. לעניים: מחומש: שבזכאי
עשורנו. שני עשורין הוו להו חומש: והא
מי שחלת

ועשיתנהו לזניה
דינא משום הכי עש
דינא עשיניהו בעי
התקינו יהמבזבו אל
נמו הכי המבזבו א
שמא יצטרך לבריות
לכזבו [יותר מחומש]
ומנו רבי יצבב ואמו
הניחו חבירו ומנו
נחמן ואיתימא רב א
יוכל אשר תתן לי עש
דמי עישורא בתרא ל
אשי ואשרמו לבתרא
בר אשי ושמועתי הלא
וסימך קטנים כתבו
באושא התקינו שיהא
עד שתיים עשרה ש
עמו לחיו איני והא
שמואל בר שילת
תקביל בר שית קביל
ספי ליה כחורא מיה
עד לאחר שתיים ע
קשיא הא למקרא ה
אמרה לי אם בר
למשנה בר תליסר
ובתניוקת בת תריסר
אם האי בר שית דמ
דמישלם שית לא ב
דדיה חירותא בשי
האי בר שתא דמרי
דמישלם שתא לא ח
דדיקלא כמאי נשפי
קמינא כל המכנים א
רץ אחריו ואינו מגיע
רצין אחריו ואין מגיעין
חליש וגמיר אביעתי
דבריא אמר רבי יוס
התקינו יהאשה שמכ
בעלה ומתה הבעל
אשכחיה רב יצחק
דהוה קאי באוכלוסא
מרה דשמעתא דאיש
בר חנינא חנא מיני
ליה כמאן דמנחא
שומרי משפט עושה
אפשר לעשות צדקה
שביבנה ואמרי לה
בניו ובנותיו כשהן
ויתחבב בחור ביתו
הונא ורב תנא חד
תורה נביאים וכתוב
ישראל אמר רבי יו
דלא אתי לידי חליצ
שלום על דיני ישראל

וְיָמִיו לְהִי אֲהָרֵי מַכִּירַת הָאִשָּׁה, שֶׁאִם יָמוּת בְּעֹלָה
בֵּית בִּיב 1.

אמרת בשלמא לא
הו"א אלא אי אמרת
ד"ר אילעא *באושא
כו יותר מחומש תניא
יכוכו יותר מחומש
מעשה בחד שבקש
ולא הניח לו חבירו
לה רבי ישבב ולא
ר' עקיבא אמר רב
ז"ר עיקב מאי קרא
אעשרנו לך והא לא
ישורא קמא אמר רב
קמא אמר רב שימי
ז"ר מחמטמות והולכות
וכבוכו אמר רב יצחק
אדם מתגלגל עם בור
ז"ר מכאן ואילך ויד
אמר ליה רב לרב
יציר מבר שית לא
יספי ליה כתורא אין

אינו יורד עמו לחייו
 זה שנה ואב"א לא
 למשנה דאמר אב"י
 ית למקרא בר עשר
 מענייתא מעת לעת
 אמר אב"י אמרה ל'
 עקרבא ביזמא
 מאי אסותיה מררתא
 א נשפיה ונשקיה
 ליה יזכרא ביזמא
 מאי אסותיה אצותא
 ונשקיה אמר רב
 בנו פחות מכן שש
 איכא דאמרי חביריו
 אותו ותרווייהו איתנהו
 מאי יהא דכחשיה הא
 בר גינזא ז'כאשא
 בה נכנס מלוג בחיי
 ונציא מיד הלכות
 גר יוסף לר' אבהו
 אושא אמר ליה מאן
 אמר ליה רבי יוסי
 ארבעין זימנין ודמי
 בהביסיה ז'אשרי
 נדקה בכל עת ז'וכי
 כל עת דרשו רבותיה
 ואליו ר' יוחנן הוה
 ואליו ר' יוחנן הוה

זנים רבי שמואל בר
זשיאן יהון ועושר ב
אמר זה הלומד תורה
ומשאלין לאחרים
שע בן לוי כיון שמ
ויבוס רבי שמואל בר
לא אתי לאינגוויי: זה ב

[illegible]

ואין מגזיז שחלש הוא יותר מדאי
חכמתו ותווייוהו איתגרו הא בכחיש
הוא מכניסו לתורה פחות מכן ששי
ד שדררה נהליה ביד בריה אתא אל
שם מקום אמר אורחא רחיקא חוורא
יניו האשה שמכרה בנכ"ם בחיי כעלה
כן שיוזי נכסי אביו ואם מכרן אביו
נצא מיד הלכות: ואשר שומר מש
לבו, ר"ה ור"ח אתר זה המלמד מש

۱۱

עין משפט
נר מצודה

ב' א טור מר"ת ס' רטו
 נב"י:
 ס' ב מ"י מ"ז מה'ל'
 מחננת עניס ה"ה'
 ופ"ח מה'ל' ער"כ ה"ג'
 ס'מ ע"ק ק"ב טו"ש'
 י"ד ס' רמ"ט ס'פ' א'
 ס' ב מ"י פ"ח מ"ה'
 מ"ח ה'ל' א' ופ"ב'
 ה'ל' ב ס'מ ע"ק י' טו"ש'
 ע ס' רמ"ט ס'פ' א'
 ט טו"ש' ס' ס'פ' א'
 ע"א ה' מ"י ס'פ' מ'ה'
 א'ס'ח ה'ל' א' ס'מ'
 ע"ק טו"ש' א'ס'ח'
 ס' א' ס'פ' ט'
 ע"ב א' מ"י ס'פ' מ'ה'
 מחננת עניס ה'ל' א'
 טו"ש' י"ד ס' רמ"ט ס'פ'

לִטְוֵי רַעֲשׁ"י

וולטר-ר. פרס.
וויילד-ה [וידיל-א].
כנורכט.

תוספות רי"ד

[illegible]

היום ובחזקתה מ' לפי שממחרת להביא שנה א' קודם לאיש ומאדרייחא אינה מתענה כל היום כי אם בשנת י"ג אבל כל שנת י"ב כקטנה דימא ומדרכן מחנכין אותה להשלים החצונית שנה א' קודם הזמן: א"ר קטינא מכל הכהנים את בנו פחות מכל שש כ"ן אחריו להברות ואינו מניעו מ' להברותו

הוא מניעין אותו פי מרוב
שיכך לא יכניסנו ואי בריא
וליש כולי האי כיון דבריא
ממן אמר מפקנא כולי האי
נהיה לפלגא דממונא והיכי
נא מכרה קיים שאין לבעל
חר מיתא ובאושא התקינו
אמר לו הן בני ובנותי
זה מדרש דרש וכו' :

לִצְרִיךְ לומר דהיינו בדברים כי ההוא
מגלה דדי היינו עשו והשתא
לָסַח מן הדין היה מה היה לו לעשותם
לָסַח ש' שחוט ואזוהי כן פ"ת ומיחו
מלוי עשו שֵׁלָה בדברים בגוּן אֵל
ממעשין אֵלָה לפסולות (לקמן דף ע"ו):
אל יבובו יותר מחובש. מפרש
בירושלמי שפעם ראשונה יכול
לגזוז חומש ומאן וליקֵץ בכל שנה
ושנה יתן חומש הריחו:
שי"א אדם מנצֵלֵם עִם בני עד
י"ב שנה. והא דתנן
במסכת אבות (פ"ה) כן עשר למשנה
לָה שירד עמו למיין אֵלָה לגלגל:
ובס"י לֵיה ב' תורא. ולא ירד עמו
למיו עד י"ב שנה והא
דתנן במסכת אבות כן חמש שנים
למקרא היינו לגלגל ולא למיספי שנים:
בר שיתֵּם לְמַסְפֵּי. היינו בר שיתֵּם
ויוס אחד דומיא דבר עשר
למשנה דהוי בר עשר ויוס אחד כי
ההוא דמסכת אבות דהתם הוי בר
עשר ויוס אחד דומיא דבר י"ב למזות
השתא הֵא"י בר שיתֵּם למקרא לא הוי
דומיא דכן עשר למשנה דבר שיתֵּם
למקרא היינו למיספי לֵיה כי תורא
ובר עשר למשנה לְמַסְפֵּי לֵיה
אֵלָה לגלגל עד י"ב שנה:

ובת תריסר להענינא. פירס
בקוטרתם שנת י"ב ומשום
חיותך ולר"י נראה דבת י"ב שנה ויום
אחד קאמר דומיא דכר עשר
הפסיעות ושמעתי לית לא השלמה
לדינך כר"י בפרק בתרא דיומא
דף פג. (הא דפ"י נמי בקונ')
במיתוקא שהיא ממחרת להביא כח
גלה אליו לרץ לפרש ק"ל אלף שמי"ב
גלה שנה לפני גדלותה דהיינו י"ב
שנה ויום אחד כמו חיותך שחיטתו
שנה לפני גדלותו:
ובת אבותיה. פיר"ת שלא יאכלו
אצל אבן נראה לפרש לאמר
שנשבו דהא אמר דלך חיי משמע
דאין רפואה מועלת לו:
הבעל מוציא מיד הקהילות.
אליבא דר"י דלאמר קנין
פירות בקנין הגוף דמי לא לרביא
למקנה אושא אלא לרש לקיש
ואליבא דרש לקיש מסיק לה בפי'
ההובל (ב"ק ד' פ.) וס' אזי נמי לר"י
נמי לא אטקריכו כגון שותן מתנה לאשמו
שקנתה ואין הבטול אובל פירות ח"י'
דכתב לה דין ודברים וז"ל לי בפירות
ונכסין אצל אין לומר דכתב לה דין
ודברים אין לי בנכסין ובפירותיהם
דהא תנן בפרק הכותב (לקמן דף פג.)
דאם מכרה ומתנה קיים פ"י:
יחיד

חמני אמר זה המגדל יתום
וגו וצדקתו עומדת לעד רב
וזלמדה וחד אמר זה הכותב
ואה בנים לבניך שלום על
לבניך שלום על ישראל
חמני אמר כיון שבנים לבניך
יש דרש ר"א לפני חכמים כו':
יתב

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones